

Hæren. Jeg synes, det maa være en Opgave for os at gøre Forholdene i Hæren saa taalelige som muligt baade for Befalingsmænd og menige. Men nu erindrede det ærede Medlem fra Nyborg i Gaar om, at da man i Fjor lavede en ny Hærlov, og dette Krav blev rejst fra hans Side — hvilket jeg synes var meget rigtigt —, blev det af det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) henvist til Afgørelse, naar Spørgsmaalet om de militære Skolers Omdannelse kom paa Dagsordenen. Jeg synes, det er en ganske bagvendt Maade at føre denne Sag frem paa. For efter at Hærens Rammer nu ere omordnede, efter at der er vedtaget nye Lønningslove, og efter at kort sagt hele Maskineriet ogsaa med Hensyn til Klassedelingen mellem Officerer, Underofficerer o. s. v. er bragt i Orden og i ny Orden, er det vistnok lidet rimeligt, at man i en nær Fremtid skulde begynde at reformere forfra paa dette Omraade. Jeg vilde derfor have fundet det naturligt, om det Flertal her i Salen, som gennemførte disse Love, ogsaa havde gennemført dette gamle Venstrekrav — kan man vist kalde det —, det ærede Medlem har fremsat. Men jeg tror at turde sige, at dette Krav kan sikkert regnes for at høre til de mange større eller mindre Reforme, som det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) i Tidens Løb har faaet puttet til en Side, saaledes at det ikke har været muligt at faa dem gennemførte. Saaledes tror jeg ogsaa, at det virkelige Forhold med Hensyn til denne Sag vil vise sig at blive i Fremtiden. Det ærede Medlem fra Nyborg (N. Jensen) kan derfor neppe have synderligt Haab om at faa gennemført denne sin Yndlingstanke, og det vil derfor vistnok være temmelig ørkesløst for ham, for Tiden i alt Fald, at kræve en Forandring paa dette Omraade.

J. C. Christensen: Maa jeg, forinden jeg gaar over til den foreliggende Sag og de derom førte Forhandlinger, sige til den sidste ærede Taler (Marott), at det ærede Medlem fra Nyborg (N. Jensen) ikke nævnedes det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) i den Forbindelse, hvori han nu fremførte ham, men nævnedes Forsvarsministeren, idet denne Sag blev afgjort ved en anden Forsvarsminister end mig.

For øvrigt har Forhandlingen i disse Dage været overordentlig lærerig og tilfredsstillende for mig. Den har været lærerig for os allesammen, haaber jeg, og særlig tilfredsstillende for mig. For Fore-

spørgerne sige jo i deres Forespørgsel: „Agter den ærede Forsvarsminister i en nær Fremtid at fremsætte Forslag for Rigsdagen om en Revision af den militære Retspleje og af Straffeloven for Krigsmagten?“ Herpaa har Forsvarsministeren svaret ganske paa samme Maade, som jeg svarede i 1908, næsten med samme Ord, at en Revision ikke kunde være nær forestaaende, og at han ikke vilde fremsætte Forslag om en Revision af Retsplejen og Straffeloven, thi forud for en Revision af den militære Straffelov maatte jo gaa en Forhandling om og en Afgørelse af Spørgsmaalet om den borgerlige Straffelov, og denne ligger jo i en Kommission. Og hvad den militære Retspleje angaar, mener Ministeren, at der ogsaa angaaende den Sag sidder en Kommission, som ikke er bleven færdig, og at den Undersøgelse, som saaledes er indledet, ogsaa skal føres til Ende, inden der kan fremsættes Forslag. Det er Ministerens Svar. Dertil har Ministeren føjet, at han er villig til at komme med Forslag om en midlertidig Ordning paa et Par Punkter, gaaende ud paa for det første at gøre Højesteret til en tredie Instans og for det andet at indskrænke Omraadet for Militærretterne. Det skal være en midlertidig Ordning, det er Ministerens Svar, og med det Svar have de ærede Forespørgere erklæret sig fuldt tilfredse.

Jeg peger paa dette Resultat, idet jeg erindrer om, hvad der foregik her i Folketinget for mindre end to Aar siden. Da gik jeg ud fra samme Forudsætninger, som den højtærede Forsvarsminister er gaaet ud fra, at den militære Straffelov og Retspleje ikke kunde komme til endelig Revision, før vi fik den borgerlige Straffelov og Retspleje revideret. Det gik jeg ud fra her, samtidig med at jeg stillede Forslag om en midlertidig Ordning, omfattende tre Punkter, jeg tidligere har nævnt, og som ere Dem alle bekendte. Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borghøj) og for øvrigt flere andre Medlemmer, f. Eks. det daværende Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alf. Christensen), stod da op og angreb mig med stærke Ord og kaldte mig en Lappeskræder, fordi jeg kom her og vilde sætte ikke en ny Lap paa et gammelt Klædebon, som det hedder i Skriften, men tre gamle Lapper paa et gammelt Klædebon. Jeg accepterede Benævnelsen: Lappeskræder. Mig var det om at gøre at faa Sagen ført igennem, fordi den paa alle Punkter indeholdt Fremskridt, hvad ogsaa uimodsigeligt blev godtgjort under Forhandlin-